

min Afløser, saa vil jeg rigtignok sige, at saa vil det Skridt, jeg nu tager, være ganske forgæves.

Jeg tænker paa en bestemt ung Kvinde, som jeg tror vil kunne gøre Arbejdet og gøre det ganske fortræffeligt. Det er Aagot Lading. Hun er et meget selvstændigt tænkende Menneske og skriver udmærket, tænk blot paa hendes lille Artikel sidst. Det er jo ikke saadan, at jeg absolut vil gaa til en bestemt Dato, jeg vil gerne hjælpe i den første Tid, og hvis det blev Aagot Lading, tror jeg, vi kunde samarbejde og naa et Resultat til Deres fulde Tilfredshed. Men faar vi ikke en Redaktør fra det Lag, vil jeg synes, det hele er spildt.

Andrea Hedegaard: Jeg synes jo slet ikke, vi kan undvære Fru Koch Schiøler. Hvorfor kan De ikke samarbejde med de unge, uden at vi skal af med Dem.

Thora Pedersen: Jeg vilde netop sige det samme: Er det ikke muligt at vi kunde faa et Samarbejde. Jeg har glædet mig over Deres Artikler og været saa imponeret over den Maade, De har taget det paa. Vi maa ikke skifte Redaktør nu i den allervanskeligste Tid. Men kan De ikke sikre Bladet denne Pen, saa kan vi senere tage Sagen under Overvejelse.

Ida Holok:

Jeg var blandt dem, der kritiserede Fru Koch Schiøler i Begyndelsen; men jeg synes, De og Bladet er vokset - aandelig vokset - Aar efter Aar. De unge maa først være vant til at skrive, før de kan redigere et Blad, der maa være en Begyndelse paa alting.

Magda Andersen: Jeg er i de sidste Aar kommet meget rundt blandt Mennesker landet over - baade i D.K. Kredse og i politiske Kredse. Bladet bliver nemt Samtaleemne alle Vegne, og der er kun een Mening: Bladet bliver bedre og bedre! Vi skal være varsomme med at skifte nu i den sværeste Tid, man skal ikke skifte Heste midt i Vadestedet. - Lad os tage de unge med, lad dem faa Lov til at skrive løs; men jeg beder indtrængende Fru Koch Schiøler om at blive.

Karen Fogh: Der kan slet ikke være Tale om, at A.K.S. faar Lov til at trække sig tilbage; der vilde gaa alt for meget i Stykker, det har vi ikke Raad til.

Formanden: Jeg kunde forstaa Fru Koch Schiøler, hvis hun var uenig med os; hvis der var nogle Skær, hun ikke kunde komme over, fordi hun saa anderledes paa noget kvindesagligt; men det er der jo ikke. - Hvis De tror, det er let for Landsformanden, saa tager De fejl. Det er ikke let for nogen af os. Øjeblikket er saa farligt, saa vanskeligt, at det nok kan tiltrænges, at vi staar sammen. - Jeg paaskønner ogsaa Aagot Lading og tror kun godt om hendes Udvikling, hun er klog; men jeg ved slet ikke, om det er forsvarligt at bryde hende af, ligesom hun har taget sin Eksamen. Det er lidt for tidligt at hefte sig ved hende, men det er dejligt at vide, at vi har hende.

Marie Egeberg: Hvis De kendte Stemningen ude omkring i Provinsen, kan De tro, det vilde ikke gaa godt med Bladet, hvis det skulde redigeres af en ung.

Lisbet Hindsgaul: Jeg vil saa indtrængende som muligt bede Dem ændre Deres Beslutning. - Jeg forstaar naturligvis Talen om, at de unge skal til, og ved, de er meget dygtige. Men det er ikke til at komme udenom Forstaaelsen og Erfaringen, det maa ogsaa til.

Martine Bjørneboe: Jeg har altid været glad for at læse Kv. og Sf.; men ikke jeg alene - min Mand og mine unge Nevøer læser det, det er det første, de spørger efter, naar de kommer paa Besøg. Jeg synes ikke, De har Ret, naar De siger dette med de unge og Tidens Aand; naar den samme Aand gaar igennem Deres og de unges, saa har Deres Litteratur meget større Betydning end en ungs, fordi man føler, det er Erfaringerne, der taler.

Dagmar Nielsen: Jeg vil ogsaa slutte mig til, hvad der er blevet sagt. Jeg tvivler ikke om, at Aagot Lading har en Fremtid for sig og maaske engang kan blive den, der kan overtage Hvervet. Men hun har tilbragt sit Liv i et københavnsk Hjem under ret begrænsede Forhold, hvor meget kender hun til Livet, lad hende dog se lidt først. Jeg beder Fru Koch Schiøler tilbagekalde sin Skrivelse eller gemme den et Par Aar endnu.